

Oponentský posudok rigoróznej práce

Názov práce: Aktuální otázky právního postavení advokátního koncipienta v ČR

Autor: Mgr. Veronika Čopjanová

Základná charakteristika práce, štruktúra práce, výber témy, cieľ práce

Autorka vo svojej 118-stranovej práci rozoberá postavenie advokátskeho koncipienta v Českej republike. Za hlavný cieľ tejto práce, tak ako bol uvedený v jej Úvode a potvrdený v Závere, si autorka dáva: *zodpovězení zásadní otázky, tedy zda současná právní úprava představuje v moderní době dostatečný a ucelený právní rámec pro specifickou pozici advokátního koncipienta* (strana 9 a strana 96 práce).

Autorka svoju prácu delí do ôsmich hlavných kapitol. Okrem týchto kapitol práca obsahuje úvod, záver, prehľad zoznamu použitých zdrojov, zhrnutie, kľúčové slová a päť príloh.

V prvej kapitole autorka rozpracováva pojmy, ktoré považovala za potrebné pre účely svojej práce vymedziť. Delí ju na päť podkapitol, v ktorej sa venuje najmä pojmom správne právo, samospráva, verejnoprávna korporácia, advokácia, advokát a advokátsky koncipient.

V druhej kapitole autorka ponúka v troch podkapitolách krátky historický exkurz advokácie, v posledných podkapitolách so zreteľom na územie Českej republiky. V rámci exkurzu začína ponímaním advokácie v rámci starovekého Ríma a pokračuje do súčasnosti.

V tretej kapitole sa autorka venuje postaveniu advokátskej komory pôsobiacej v Českej republike. Túto kapitolu delí do dvoch podkapitol, v ktorých rozoberá jej vznik, sídlo, postavenie a orgány.

V štvrtej kapitole sa autorka venuje postaveniu advokátskeho koncipienta. Túto kapitolu, podľa slov autorky ťažiskovú (strana 44) autorka delí na štyri podkapitoly rozoberajúce príslušnú vnútroštátnu právnu úpravu, podmienky vzniku postavenia koncipienta, inštitút zoznamu advokátskych koncipientov a inštitút identifikačných príkazov.

V piatej kapitole sa autorka venuje právam a povinnostiam advokátskeho koncipienta. Túto kapitolu delí do troch podkapitol, pričom v tretej podkapitole sa osobitne venuje disciplinárnej zodpovednosti.

V šiestej kapitole rozčlenenej do štyroch podkapitol sa autorka venuje právnej praxe vyžadovanej na výkon povolania advokácia. Rozoberá právnu prax nie len u advokáta, ale aj prax nadobudnutú iným spôsobom vrátane potrebnej doby. Rozoberá aj vzdelávania advokátskych koncipientov tak zo strany advokátov ako aj komory.

V siedmej kapitole sa autorka venuje advokátskej skúške. V troch podkapitolách rozoberá organizačné zabezpečenie, podmienky výkonu tejto skúšky a jej obsah.

V ostatnej ôsmej kapitole autorka poukazuje na v krátkosti na právnu úpravu advokátskeho koncipienta v Slovenskej republike, a to najmä s ohľadom na nedávno prijatý zákon číslo 335/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Zvolenú problematiku aj stanovený cieľ práce hodnotím kladne. Osobitne oceňujem, že autorka rozoberá problematiku tak z teoretickej ako aj praktickej stránky.

Štruktúru práce hodnotím čiastočne kladne. Zdá sa mi, že práca obsahuje zbytočne veľké množstvo kapitol. Domnievam sa, že v rámci práce by mohlo byť účelnejšie, keby

autorka jednotlivé problémy rozpracovávala v rámci väčších celkov, čo by jej dalo priestor na lepšie prepojenie. Napriek tomu, prácu považujem za prehľadnú, logicky členenú a rešpektujem právo autorky zvoliť si štruktúru práce.

Obsahová stránka práce

Z obsahového hľadiska som toho názoru, že práca naplnila požadovaný cieľ stanovený pre túto prácu. Z práce je vidno, že autorka sa dobre orientuje v zvolenej problematike. V práci autorka otvára viacero otázok. Budem sa však venovať len niektorým.

V rámci vymedzenia postavenia advokáta ma zaujal názor prezentovaný na strane 24, že advokát by mal slúžiť aj záujmom spravodlivosti. Táto otázka je aj na Slovensku veľmi diskutovaná v rámci advokátskej etiky. Spravidla medzi sebou stoja dva základné pojmy – zákonnosť a správnosť. S ohľadom na ich súvzťažnosť možno nájsť aj názor, že čo je zákonné, je správne. Bol by som rád, keby sa k tomu autorka vyjadrila.

Zaujal ma tiež názor, prezentovaný na strane 25, a to, že výkon advokácie je podnikaním. V našich pomeroch sa takto razantnému vyjadreniu stránime, hoci viacerí z nás cítia, že advokácia naplňa znaky podnikateľskej činnosti. Aj s ohľadom na poslanie advokácie by som uvítal názor autorky v tom, či je vhodné advokátov zaraďovať medzi podnikateľov.

Na strane 41 autorka navrhuje zriadiť pobočku Českej advokátskej komory v Olomouci. Uvádza pre to viaceré dôvody. S ohľadom na skúsenosti zo Slovenskej republiky, kde pobočky nemáme, sa vynára otázka, či by sa nedali problémy, ktoré odôvodňujú založenie novej pobočky vyriešiť efektívnejšie aj iným spôsobom. Napríklad väčším počtom kurzov v Brne pre advokátskych koncipientov.

Na strane 60 autorka upozorňuje na praktický problém pri zápise do zoznamu advokátskych koncipientov súvisiaci s predkladaním vysokoškolských diplomov preukazujúcich skončenie štúdia. Autorka poukazuje na to, že pre absolventov je splnenie tejto podmienky problémové, nakoľko spravidla tento diplom dostávajú až po určitom čase. Na strane 61 autorka uvádza dve možnosti, ktorými by sa tento problém dal riešiť. Z textu však nie je zrejmé, ku ktorej sa prikláňa. Bol by som rád, keby autorka uviedla, ktorú možnosť preferuje.

Na strane 62 autorka kritizuje novú povinnosť koncipientov dostaviť sa na Českú advokátsku komoru alebo jej pobočku z účelom vyfotografovania sa a prevzatia tohto preukazu. Autorka však nekonkretizuje spôsob, ktorý by bol vhodný a prijateľný pre koncipientov a aj advokátov pri vyhotovovaní a preberaní preukazov. Privítal by som, keby sa autorka k tomu vyjadrila.

V rámci advokátskej praxe u advokáta autorka poukazuje na viaceré problémy a dáva pomerne dosť návrhov do budúcnosti. Ako jeden z návrhov uvedený na strane 75 je povinnosť advokátov raz za rok odovzdávať Českej advokátskej komore správu o úkonoch právnej pomoci. Obdobné pokusy boli aj v Slovenskej republike. Nakoniec však boli zrušené. V tejto súvislosti by som sa teda rád opýtal, v čom by takáto správa prispievala k skvalitneniu povinnej právnej praxe. Či by finálne len advokátski koncipienti nedostali túto povinnosť vypracovávať a následne advokáti by len tieto správy podpisovali. Otázkou tiež je, aká podrobná by táto správa mala byť s ohľadom na advokátske tajomstvo.

Na strane 77 a nasledujúcich sa autorka venuje aj dobe právnej praxe. A to, či je postačujúca 3-ročná prax alebo či by mala byť prax 5-ročná. Súhlasím s názorom autorky, že trojročná prax je dostatočná. Avšak za predpokladu, že je skutočne vykonávaná.

Na strane 83 autorka uvádza, že skúšobná komisia pre advokátske skúšky je z 1/3 menovaná Ministrom spravodlivosti Českej republiky. Zaujímalo by ma, ako sa na túto

skutočnosť pozerá autorka. Či nejde zo strany štátnej správy o zásah do záujmovej samosprávy.

K priebehu písomnej skúšky by som sa rád spýtal (strana 87), či autorka považuje za vhodné v rámci nej možnosť používať aj vzory zmlúv a právnych podaní. Táto možnosť donedávna bola v podmienkach Slovenskej republiky, ale v súčasnosti je ich používanie zakázané.

V častiach týkajúcich sa právnej úpravy v Slovenskej republike sa autorka venuje viacerým témam. V tejto súvislosti k názorom prezentovaným na strane 90 by som sa rád opýtal, či autorka súhlasí s tým, aby počet koncipientov na jedného advokáta bol v Českej republike tiež obmedzený.

Na strane 98 autorka hovorí o nastavení mantinelov pre tendenciu sprísňovania advokátskych skúšok. Zaujímam by ma spôsob, akým by to chcela dosiahnuť.

Formálna stránka práce

Z formálneho hľadiska zastávam názor, že práca spĺňa všetky požadované náležitosti. V práci možno nájsť nepatrné preklepy (strana 38), čo však neznižuje autorkinu prácu.

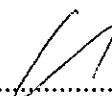
Záver

Na základe uvedeného mám za to, že práca spĺňa požadované náležitosti pre tento typ práce. Navyše autorka ma veľmi dobrý štýl a práca sa dobre číta. Oceňujem aj vlastné názory autorky.

Za negatívum práce považujem, že v niektorých pasážach budí dojem jednostrannosti. Autorka rozoberá problematiku zo svojho pohľadu advokátskej koncipientky. Myslím si však, že pre takýto typ práce je dobrý aj iný pohľad, napríklad pohľad advokátov, s ktorým by autorka mohla svoje názory konfrontovať.

Napriek uvedenému som toho názoru, že predložená práca je veľmi pekná a odporúčam ju na obhajobu. V rámci obhajoby by som uvítal, keby sa vyjadrila k problémom načrtnutým v obsahovej časti tohto posudku. Po úspešnom obhájení práce odporúčam autorke udeliť titul doktor práv (v skratke JUDr.).

V Bratislave dňa

.....
JUDr. Juraj Vačok, PhD.

Kontakt:

JUDr. Juraj Vačok, PhD.

Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta

Šafárikovo námestie 6, 810 00 Bratislava 1

e-mail: juraj.vacok@flaw.uniba.sk

telefón: +421907655709